20/11/2022

Αταλάντη: Ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος στη λιτανεία της Ιεράς Εικόνας των Αγίων Αναργύρων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στην Ιερά Καθέδρα της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Ταλαντίου, στην Πρωτεύουσα των Λοκρών, την ιστορική πόλη της Αταλάντης ιερούργησε την Κυριακή 20 Νοεμβρίου 2022 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, ευλογώντας τα ιερά ήθη και τις ιερές παρακαταθήκες των παλαιών κατοίκων και συμμετέχοντας προσευχητικά και δοξολογικά στην χαρά των πιστών κατοίκων της πόλεως, με αφορμή την επέτειο της θαυματουργικής διασώσεως της Αταλάντης και της ευρύτερης περιοχής από τους Αγίους και Θαυματουργούς Αναργύρους τους Ιατρούς, από θανατηφόρο επιδημία το έτος 1918.

Οι κάτοικοι της πόλεως στα μέσα του Νοεμβρίου υποδέχονται με ευλάβεια την **Ιερά και Θαυματουργό Εικόνα των Αγίων Αναργύρων**

από την ομώνυμη Ιερά Μονή της Αταλάντης και την φιλοξενούν προς ενίσχυση και αγιασμό στον Καλλιμάρμαρο και Ιστορικό **Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Θεοδώρων**, λιτανεύοντάς την στους δρόμους της πόλεως εις ανάμνησιν της θαυματουργικής λιτανείας των Αγίων το έτος 1918, η οποία και σήμανε το τέλος του θανατηφόρου ιού που έπληξε την περιοχή και έγινε αιτία για εκατοντάδες θανάτους.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών**, μεταξύ άλλων, χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός μας φέρνει σήμερα και πάλι κάποιο άλλο παράδειγμα ενός ανθρώπου, τον οποίον ήδη μας προϊδεάζει με τον τρόπο με τον οποίο τον χαρακτηρίζει, ότι δεν είναι ένα καλό παράδειγμα, αλλά είναι ένα αρνητικό παράδειγμα. Γι' αυτό και πολλές φορές στη ζωή μας όσο και αν μας σοκάρουν τα αρνητικά παραδείγματα, όσο και αν μας τρομάζουν, όσο και αν μας τρομοκρατούν, είναι τελικά και αυτά ωφέλιμα αρκεί να παίρνουμε τα σωστά μηνύματα και να μπορούμε να ακολουθούμε το σωστό δρόμο και να κάνουμε τη σωστή επιλογή. Η ζωή μας είναι γεμάτη με παραδείγματα προς μίμηση αλλά και με παραδείγματα προς αποφυγή. Αυτό που εμείς καλούμεθα να πράττουμε είναι να καθρεφτίζουμε σωστά τον εαυτό μας και να κάνουμε τη σωστή επιλογή και να προσπαθούμε κάθε μέρα να βελτιώνουμε την πορεία μας, να αρχίζουμε ξανά νέα πλοήγηση, για να μη χαθούμε πάνω στο δρόμο των προβλημάτων της ζωής.

Μας μιλάει σήμερα ο Χριστός για έναν άνθρωπο πλούσιο, για έναν άνθρωπο, ο οποίος απέκτησε υλικά αγαθά, πολλαπλασιάστηκε η περιουσία του και μάλιστα, όπως φαίνεται, αγροτική περιουσία, διότι «εὐφόρησεν ἡ χώρα», έφερε πολλούς καρπούς η γη, την οποία είχε και εκμεταλλευόταν. Πάρα πολλούς καρπούς, πλούτος απερίγραπτος, πλούτος απροσδόκητος ένας πλούτος τον οποίο ενδεχομένως δεν το περίμενε. Δεν αφήνει κάποιο υπονοούμενο ότι αυτό τον πλούτο τον απέκτησε με άδικο τρόπο, δε φαίνεται να μην εργάζεται, δε φαίνεται να μη δούλεψε, δε φαίνεται να μην κοπίασε. Αποδείχθηκε όμως άφρων. Αποδείχθηκε ότι δεν είχε το σωστό τρόπο να διαχειριστεί αυτό τον πλούτο. Άλλωστε στη ζωή μας τα πάντα κρίνονται από τον τρόπο με τον οποίο διαχειριζόμεθα τις ευκαιρίες, οι οποίες μας δίνονται, το τρόπο με τον οποίον διαχειριζόμαστε όχι μόνο τα υλικά αποκτήματα και τα υλικά πράγματα αλλά ακόμα και τους ανθρώπους που είναι κοντά μας, τις σχέσεις μας, τον τρόπο με τον οποίον φερόμαστε στο γείτονά μας, στην οικογένειά μας, στους συνανθρώπους

μας, τον τρόπο με τον οποίο πορευόμαστε μέσα στην καθημερινότητά μας. Αυτός ο άνθρωπος, ο πλούσιος της παραβολής επέλεξε έναν αυτόνομο τρόπο, έναν ιδιωτικό καθαρά τρόπο, έναν απόλυτα προσωποπαγή τρόπο, έναν τρόπο αφάνταστα φίλαυτο, ναρκισσιστικό και ατομοκρατικό. Δεν σκέφτηκε καταρχάς ούτε μία συμβουλή να ζητήσει ούτε να ρωτήσει κάποιον που ενδεχομένως να είχε μία αντίστοιχη εμπειρία, κάποιον άλλον άνθρωπο, ο οποίος και αυτός μπορεί μέσα στο διάβα της πορείας του και της επιχειρηματικής του δραστηριότητας του να είδε την περιουσία του να πολλαπλασιάζεται. Δεν σκέφτηκε να ρωτήσει τι έκανε άραγε εκείνος, πώς το διαχειρίστηκε, πώς μεταχειρίστηκε τον πλούτο που είχε στα χέρια του. Κάθισε και σκέφθηκε και μίλησε μονάχα με τον εαυτό του.

Το μόνο που σκέφτηκε ήταν πώς θα οικοδομήσει μεγαλύτερες αποθήκες, πώς θα πολλαπλασιάσει ή θα ασφαλίσει ή θα εξασφαλίσει μάλλον αυτόν τον πλούτο για την ικανοποίηση όμως μόνο των δικών του σχεδίων, μόνο του εαυτού του, μόνο της δικής του επιθυμίας και το δικού του κόσμου. Δεν φαίνεται να σκέφτεται τίποτα άλλο. Άραγε δεν υπήρχαν στην εποχή του φτωχοί; Άραγε ακόμα και στην οικογένεια του ήταν όλοι τακτοποιημένοι, άραγε δεν είχε ούτε έναν άλλο φίλο που να είχε μια ανάγκη, που να ήταν εμπερίστατος; άραγε δεν υπήρχαν άρρωστοι; δεν υπήρχαν ασθενείς; άραγε δεν υπήρχε η ανάγκη έστω για κάποια έργα κοινής ωφέλειας, τα οποία θα ωφελήσουν όλη την κοινωνία και μεταξύ όλης της κοινωνίας και αυτόν τον ίδιον; Δεν φαίνεται να τον απασχολεί τίποτα από αυτά, επαναπαύεται, θεωρεί ότι αυτά μπορούν να του εξασφαλίσουν την αιώνια ηδονή και την αιώνια απόλαυση γι' αυτό και μονολογεί, δεν διαλέγεται, μιλάει μόνο με τον εαυτό του και λέει στον εαυτό του «ψυχή μου...ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου», νομίζει ότι θα ζήσει μονάχα με το φαγητό και το πιοτό. Δεν σκέφτεται ότι μπορεί να υπάρχουν και άλλες απολαύσεις κι άλλες πιο αληθινές αναπαύσεις μέσα στον κόσμο.

Και ο Χριστός φυσικά μας βοηθάει να καταλάβουμε, ότι αυτό το αρνητικό παράδειγμα οδηγεί σε έναν δρόμο ολέθριο, σε ένα δρόμο καταστροφής και ενίοτε συμπαρασύρει και άλλους στη καταστροφή, ενίοτε αυτός ο δρόμος έχει και θύματα και πολλές φορές τα θύματα μπορεί να είναι αθώες υπάρξεις και αθώες ψυχές. Ο δρόμος της ιδιοτέλειας, της αυτονομήσεως, ο δρόμος της φιλαυτίας και της εγωπάθειας ποτέ δεν οδηγεί σε καλά μονοπάτια αλλά αργά ή γρήγορα οδηγεί στην καταστροφή. Και έτσι λοιπόν μας λέει ο Χριστός ότι αυτό παθαίνει όποιος επιλέγει να πλουτίζει και να θησαυρίζει γύρω από τον εαυτό του και δεν επιλέγει πλούτος του και θησαυρός του να είναι ο Θεός, να είναι οι αδελφοί του, να είναι οι άλλοι άνθρωποι, να είναι η κοινωνία των σχέσεων και η κοινωνία των προσώπων.

Και δεν μας αφήνει μονάχα με την αρνητική διδαχή σήμερα η Εκκλησία μας. Έρχεται το αποστολικό ανάγνωσμα να μας παρηγορήσει και να μη μας απογοητεύσει, έρχεται να μας δώσει ελπίδα, γιατί είναι αλήθεια ότι η ψυχή μας

σφίγγεται στην κυριολεξία και απογοητεύεται κάθε φορά που διαπιστώνει ότι υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι επιλέγουν να διαχειριστούν τα χαρίσματά τους, να διαχειριστούν την προσωπικότητά τους, να διαχειριστούν τις ικανότητές τους ή ακόμη και την αγάπη των άλλων με έναν τρόπο επιζήμιο και ενίοτε εγκληματικό. Έρχεται λοιπόν να μας παρηγορήσει και να μας φέρει το παράδειγμα του Θεού Πατέρα, ο οποίος μας λέει ο Απόστολος Παύλος σήμερα στην προς Εφεσίους επιστολή «ὁ δὲ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ», με τη μεγάλη Του αγάπη με την οποία μας αγάπησε ο Θεός, ο οποίος είναι μόνο αγάπη και ευσπλαχνία μας βρήκε και μας βρίσκει νεκρούς από τα παραπτώματα, νεκρούς και κατάκοιτους και πεσμένους από τις λανθασμένες επιλογές της ζωής μας και αποστέλλει τον Χριστό, στέλνει το Χριστό, σαρκώνεται ο Χριστός, γίνεται άνθρωπος ο Χριστός, για να πάρουμε ζωή εμείς, για να αναστηθούμε μέσα από τον θάνατο της αμαρτίας και για να μας τοποθετήσει, όπως μας λέει ο Απόστολος Παύλος, στα επουράνια, μέσα στην επουράνια κοινωνία, να μετατρέψει την αμαρτωλή γη μας σε ουράνια πραγματικότητα, να φέρει τον ουρανό στη γη και τη γη να την ανεβάσει στον ουρανό και μέσα από αυτήν την αγάπη του Χριστού να γινόμαστε «χάριτι σεσωσμένοι» όχι για τα έργα μας ή τα κατορθώματά μας, αλλά για το πολύ Του έλεος και πολλή Του αγάπη. Κι αυτή την εμπειρία της αγάπης του Θεού την γευόμαστε μέσα στη ζωή μας έμπρακτα, πρακτικά, μέσα από εμπειρίες.

Δεν είναι μια ιδεολογική υπόσχεση ή μία ιδεολογική παραδοχή, δεν είναι μία μεταφυσική ιδέα που έχουμε ανάγκη να πιστέψουμε αλλά είναι μία πραγματικότητα μαρτυρημένη με τεκμήρια μέσα στη ζωή του κόσμου. Και ένα τέτοιο τεκμήριο είναι η Θαυματουργός Εικόνα των Αγίων και Θαυματουργών Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού, των Πολιούχων της Ιεράς Μονής των Αγίων Αναργύρων Αταλάντης, αυτή η Ιερά Εικόνα, που σε μία δύσκολη στιγμή, σε μία στιγμή θανάτου και ολέθρου προ εκατό και πλέον ετών, το 1918 ήρθε εδώ κατόπιν δικής τους παρεμβάσεως των Αγίων, κατόπιν δικής τους πράξεως ελέους και φιλανθρωπίας και αγάπης, βλέποντας νεκρούς όχι μόνο «τοίς παραπτώμασι», βλέποντας τους ανθρώπους, τους συνανθρώπους να κείτονται νεκροί από την ασθένεια, ήρθαν οι Άγιοι «πλούσιοι ἐν ἐλέει», στην καρδιά της τότε πανδημίας και σταμάτησαν το θάνατο και με την Χάρη του Χριστού ζωοποίησαν τους πάντες.

Να λοιπόν που ο Θεός ο «πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει» ευεργετεί και χαρίζει πλούτο αληθινό και πραγματικό μέσα από τους Αγίους, οι οποίοι επέλεξαν να μετέχουν στον αληθινό πλούτο και επέλεξαν να μετέχουν διότι δεν αυτονομήθηκαν οι Άγιοι, δεν θεωρούσαν ότι κάνουν κάποιο προσωποπαγές δικό τους έργο, αλλά εντάχθηκαν μέσα στο σώμα του Χριστού, μέσα στην Εκκλησία του Χριστού και ό,τι έπραξαν, ό,τι ευεργέτησαν και όπως πορεύτηκαν, έγινε μέσα ακριβώς στη ζωή της Εκκλησίας, που είναι η ζωή της ταπεινώσεως, που είναι η ζωή της συνεργασίας,

που είναι η ζωή της αγάπης, που είναι η ζωή της καλοσύνης.

Γι' αυτό ο λαός της Αταλάντης, σύσσωμος, κλήρος και λαός, άρχοντες και αρχόμενοι διαχρονικά, όχι μόνο σήμερα το 2022, αλλά διαχρονικά όλα αυτά τα χρόνια αποδίδει την ευγνωμοσύνη και την αγάπη στους Αγίους Αναργύρους υποδέχεται στην Αταλάντη μέσα στην αγκαλιά του τους Αγίους, τους κρατάει και τους φυλάει εδώ με προσευχές και με δεήσεις και τους επαναφέρει, τους προπέμπει και τους συνοδεύει πάλι στην κατοικία τους στο μοναστήρι τους».

Προ της απολύσεως ο Σεβασμιώτατος προεχείρισε Αναγνώστη της Ιεράς Μητροπόλεως τον πολιό Ιεροψάλτη του Ναού κ. Κωνσταντίνο Ζυγούρη, ο οποίος τυγχάνει τέκνο ιερατικής οικογενείας και για πολλές δεκαετίες διακονεί με αγάπη, ιερό ζήλο και φόβο Θεού το Αναλόγιο του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού των Αγίων Θεοδώρων Αταλάντης, στο πλευρό του πολιού και πολλάκις τετιμημένου εκ της τοπικής Εκκλησίας, Πρωτοψάλτου του Ναού κ. Νικολάου Σαμαρτζή.

Ακολούθησε πάνδημος Ιερά Λιτανεία της Θαυματουργού Εικόνος των Αγίων Αναργύρων στους δρόμους της πόλεως **Αταλάντης**, προπορευομένης της Δημοτικής Φιλαρμονικής του Δήμου Λοκρού.

Αξίζει να σημειωθεί, ότι η Ιερά Εικόνα μεταφέρουν οι πιστοί πεζή από την Ιερά Μονή στην πόλη της **Αταλάντης**, αλλά και την επιστρέφουν πεζή, ψάλλοντας κατά την διάρκεια της επιστροφής ευχαριστήριους ύμνους και ψαλμούς προς τιμήν των Αγίων Αναργύρων.

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και την Ιερά Λιτανεία μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. Θεμιστοκλής Χειμάρας, ο Δήμαρχος Λοκρών κ. Αθανάσιος Ζεκεντές με σύσσωμο το Δημοτικό Συμβούλιο, καθώς και εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ: